Miraculeuze genezing van Pieter De Rudder.

Pieter De Rudder was vader van twee kinderen en woonde in het West-Vlaamse Jabbeke.
Toen hij op de avond van 16 februari 1867 van zijn werk naar huis terugkeerde, ging hij enkele boomhakkers ene handje toesteken om een gevallen boom te verwijderen. De boom werd opgetrokken met een hefboom, maar kantelde tegen het linkerbeen van Pieter. Het scheen- en kuitbeen waren gebroken.
De bijgeroepen geneesheer legde een gipsverband. Men hoopte dat het been na enkele weken zou hersteld zijn. Maar de toestand verergerde. Er gaapte een etterende wonde onder de knie en het verband veroorzaakte nog een kneuzing boven de voet.
Pieter doorstond veel pijn en bleef werkonbekwaam. Hij weigerde zijn been te laten amputeren, maar stelde zijn hoop op het gebed.

De genezing

De gebedsverhoringen in Oostakker waren ook in Jabbeke bekend. Acht jaar duurde de zware beproeving al, toen Pieter besloot op bedevaart te gaan naar Oostakker.
Op 7 april 1875 ondernam hij de zware tocht. Na een ware lijdensweg belandde hij eindelijk bij de grot. Daar zakte hij uitgeput neer voor het beeld van de Onbevlekte op de eerste bank, naast het beeld van de H. Bernadette.

Vurig en vol vertrouwen smeekte hij de genezing af om opnieuw voor zijn gezin te kunnen zorgen. Tweemaal sukkelde hij op zijn krukken rond het heuveltje. Hulpeloos zonk hij neer op de knieën. Zijn vrouw riep erbij uit: "*Maar Pieter, wat doe je toch?*"
Precies op dat ogenblijk stond de man op en zette enkele stappen: zonder krukken. Die krukken hing hij meteen op bij het Mariabeeld en uit dankbaarheid ging hij nog driemaal rond de grot.
Hij verwijderde het verband. Zijn been was gaaf en gezond en van de wonde aan de voet bleef alleen een litteken over.

Reacties

In het station van Jabbeke kon de treinwachter zijn ogen niet geloven. Dat was toch niet mogelijk! Heel Jabbeke deelde in de vreugde.
De dokter verklaarde dat het been aaneengegroeid was als dat van een pasgeboren kind. In 1908 erkende Mgr. Waffelaert, bisschop van Brugge na grondig onderzoek "*het mirakel Pieter de Rudder*."
De begeestering die door de genezing van Pieter de Rudder werd opgewekt, trok natuurlijk nog meer bedevaarders aan.
De *Markiezin de Courtebonne* vroeg toestemming om een kapel te bouwen. Het werd uiteindelijk een kerk, die in 1877 plechtig is ingewijd.